

РЕШЕНИЕ

№ 2761

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1809** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ИНТРАНСМАШ-ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника си адвокат В. срещу решение № 142 от 10.01.2024 г., постановено по АНД № 20231110207515/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 134 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-230093/10.04.2023 г. на директор на дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, с което на основание чл. 413, ал. 2 от КТ за нарушение на чл. 5, ал.2 от ЗБУТ, вр. чл. 6 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи на дружеството е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева.

В жалбата се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения съдебен акт, като постановен при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон. Конкретно счита, че „ИНТРАНСМАШ-ИНЖЕНЕРИНГ“ АД не е възложител на работата, предмет на договора за монтаж, спрямо работниците, чийто живот и здраве охранява разпоредбата на чл. 6 от Наредба № 2, както и че не е работодател и не може да бъде субект на отговорност по чл. 413, ал. 2 от КТ. Моли за отмяна на оспорваното решение. Претендира разноси за двете инстанции. В с.з. чрез пълномощника си поддържа касационната жалба.

Ответникът - Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, чрез юрисконсулт Д.

оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, съответно оспореното решение правилно.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните и проверени в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено следното от фактическа страна:

На 23.09.2022 г. на строителен обект, находящ се в [населено място], [улица] възникнал инцидент по време на който Н. В. Н. получил травматични увреждания. С постановление от 22.01.2023 г. бил постановен отказ за образуване на досъдебно производство, поради липса на данни за извършено престъпление, като материалите били изпратени по компетентност в ИА "ГИТ". В последствие на 01.02.2023 г. е била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на „ИНТРАНСМАШ-ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, като бил посетен обект на контрол – изграждане на фотоволтаична инсталация 177,6 kWp за производство на електроенергия (за собствени нужди и продажба) върху покривите на сградите с идентификатори 68134.1930.885.2 и 68134.1930.885.1 в УПИ I, кв. 264, местност "П. – Б.", район "В.". На следващо място е установено, че с призовка от същата дата било указано на дружеството да представи подробно описани в нея копия на документи, в това число и договори за възлагане на СМР и съвместни мероприятия по ЗБУТ. Проверката е продължила до 10.02.2023 г., като резултатите от нея били обективирани в протокол № ПР 2304159/10.02.2023 г. Пред контролните органи били представени договор за доставка и монтаж от 03.08.2022г., сключен между „ВИО Енерджи“ ООД, в качеството на изпълнител и „ИНТРАНСМАР ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, в качеството на възложител по отношение на монтаж на Ф. на адрес [населено място], [улица]. Към така сключения договор било подписано и две споразумения за съвместни мероприятия за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд и опазване на околната среда. На 30.08.2022 г. между „ВИО Енерджи“ ООД (инвеститор) и „Диана Комерс- 1“ ЕООД (изпълнител) бил сключен договор за строителство за обект фотоволтаична инсталация 177,6 kWp за производство на електроенергия (за собствени нужди и продажба) върху покривите на сградите с идентификатори 68134.1930.885.2 и 68134.1930.885.1 в УПИ I, кв. 264, местност "П. – Б.", район "В.", като на същата дата „Диана Комерс-1“ ЕООД (инвеститор) сключил договор за строителство с „Хрим 2010“ ЕООД по отношение на същия обект, като към него било сключено и допълнително споразумение по ЗБУТ между същите страни. На 20.09.2022 г. между „Хрим 2010“ ЕООД и Н. В. Н. бил сключен граждански договор за доставка и изграждане на 30 броя скари за фотоволтаични панели за обект „И.“, находящ се [улица]. В хода на проверката била изготвена и идентификационна карта, съгласно която „ИНТРАНСМАШ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД нямало разкрити работни места.

На следващо място, въз основа на събраните в хода на проверката писмени

доказателства главен инспектор при ДИТ- Софийска област – С. е преценил, че е осъществено нарушение на разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от ЗБУТ, вр. чл. 6 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. За така констатираното нарушение бил съставен АУАН № 23-2300093 от 10.02.2023 г. Въз основа на АУАН било издадено и обжалваното пред СРС наказателно постановление № 23-230093/10.04.2023 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, с което на основание чл. 413, ал. 2 от КТ за нарушение на чл. 5, ал.2 от ЗБУТ, вр. чл. 6 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи на дружеството е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 2 000 лева.

С оглед на констатираното от проверяващия нарушение решаващия съд е приел, че в случая отговорността на юридическите лица е безвиновна и са изразява именно в неспазване на императивно законово предписание, което е задължително за работодателя. Предвид безспорно установеното нарушение, неговата съставомерност обективна страна и правилно определена санкция, съответстваща на тежестта на нарушението, първостепенния съд е потвърдил оспореното НП.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Според разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от ЗЗБУТ, "В процеса на проектирането, строителството и въвеждането в експлоатация на обектите възложителят е отговорен и изисква, а съответните контролни органи контролират спазването на правилата и нормите за здравословни и безопасни условия на труд от проектанта и от строителя.". Съгласно разпоредбата на чл. 6 от Наредбата, възложителят или упълномощеното от него лице не се освобождава от отговорност по отношение на осигуряването на ЗБУТ независимо от това, че в процеса на договаряне са определени един или повече координатори за изпълнение на задачите по чл. 7 и 11. От друга страна анализът на посочените норми води до недвусмисленият аргумент, че нарушението може да се извърши само от особен субект - работодател по смисъла на § 1, т. 1 от КТ според която допълнителна разпоредба с определителен характер "Работодател" е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, включително за извършване на надомна работа и работа от разстояние и за изпращане за изпълнение на работа в предприятие ползвател.

За целите на Закона за здравословни и безопасни условия на труд / § 1, т. 2 от ДР на ЗЗБУТ/, по приложението на който е издадена Наредба № 2/2004 г. за нарушение на чл. 6 от която Наредба е издадено процесното НП, "работодател" е всяко лице, което: 1. има това качество по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, както и 2. всеки, който възлага работа и носи цялата отговорност за предприятието, кооперацията или организацията. От посочената разпоредба във втората ѝ част е видно, че качеството на работодател има и възложителя на работа (без наличие на трудово - правни отношения), в рамките обаче на предприятието му. В конкретния случай видно от събраните по делото доказателства е установена трудово- правна връзка между наказаното лице и пострадалото лице Н. В.. Във връзка с горното „ИНТРАНСМАШ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД има качеството на възложител на работата спрямо работниците,

чийто живот и здраве охранява разпоредбата на чл. 6 от Наредбата, като носи отговорност за работата на дружествата изпълнители, по силата на сключените договори за СМР, Договор за упражняване на строителен надзор. Отговорността за предприятията на дружествата - възложители е на самите тях, включително отговорността за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд по отношение на наетите лица по граждански или трудово-правни договори. Отговорността за чуждо предприятие, включително за осигуряване на безопасни условия на труд по отношение на работници или служители на чуждо предприятие е възложена на юридическото лице - възложител, с което дружествата -изпълнители, се намират в облигационна връзка. С гореизложеното настоящият състав намира, че СРС законосъобразно е приел, че наказаното лице е субект на нарушението. Предвид тези изводи възраженията на касатора в тази насока са неоснователни.

Съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 2 от ЗЗБУТ, лицата, които нарушават изискванията или не изпълняват задълженията си по този закон, носят отговорност по чл. чл. 413, 414, 415, 415в и 416 от Кодекса на труда и другите специфични за съответната дейност закони и нормативни актове. Чрез неизпълнението на императивното изискване на разпоредбата на чл. 6 от Наредбата, и оттам на императивните изисквания на чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗБУТ „ИНТРАНСМАШ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД с оглед посоченият текст е реализирал състава на чл. 413, ал. 2 от КТ, както правилно е приел и районният съд. Както е отбелязал, тази отговорност е безвиновна и са изразява именно в неспазване на императивно законово предписание, което е задължително за работодателя.

В този смисъл издаденото наказателно постановление се явява законосъобразно и като го е потвърдил СРС е издал законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде потвърден.

По изложените съображения настоящият състав приема, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено при липса на основания за отмяна по чл. 348, ал.1 от НПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да бъде уважено в размер на 80 лв..

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XI-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 142 от 10.01.2024 г., постановено по АНД № 20231110207515/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 134 състав.

ОСЪЖДА „ИНТРАНСМАШ-ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област сума в размер на 80 (осемдесет) лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове:

